

“Η σχέση παιδαγωγού μαθητή είναι μια σχέση ελευθερίας και δημιουργίας”

/ [Νέοι και Εκκλησία](#)

Ιεροδιάκονος Ραφαήλ Χ. Μισιαούλης, θεολόγος

Και πάλι ο Σεπτέμβριος, ο μήνας των σχολείων. Ετοιμάζονται τα παιδιά για την έναρξη του νέου σχολικού έτους. Γεμίζουν οι αυλές των σχολείων με το παιγνίδι και τις φωνές των παιδιών, οι αίθουσες διδασκαλίας αποκτούν ζωή.

Οι δάσκαλοι με όλο τον εαυτό τους ετοιμάζονται να μεταλαμπαδεύσουν τις γνώσεις στα παιδιά, ώστε να μορφωθούν. Η μόρφωση μεταμορφώνει τον άνθρωπο, οικοδομεί τις προσωπικότητες, το ήθος και την ακεραιότητα των ανθρώπων. Ευρύνει τους πνευματικούς του ορίζοντες, τον λυτρώνει από την μικρότητα της καθημερινής ζωής και τον καθιστά ικανό να ανακαλύπτει τα πνευματικά αγαθά και

ιδεώδη. Τα βασικά στοιχεία της αληθινής παιδείας για τους Τρεις Ιεράρχες είναι η αγάπη, η ελευθερία και ο σεβασμός του ανθρώπινου προσώπου. Και οι τρεις τονίζουν πως η σχέση παιδαγωγού μαθητή είναι μια σχέση ελευθερίας και δημιουργίας. Ο διάλογος είναι το καλύτερο μέσο για να επιτευχθεί ο σκοπός της αγωγής. Και αν υπάρχει διάλογος μεταξύ διδάσκοντος και διδασκόμενου, τότε ο διδάσκων θα μπορεί να εμπνεύσει, να προσελκύσει και να πείσει, σύμφωνα με τον Ιερό Χρυσόστομο. Ο ίδιος πατέρας της Εκκλησίας αναφέρει ότι ο δάσκαλος πρέπει να είναι ταπεινός έχοντας συναίσθηση των ατελειών και αδυναμιών του, και γνωρίζοντας καλά «ότι η επιείκεια είναι πιο δυνατή από τη βία».

Στόχος των παιδιών είναι να ανακτήσουν γνώση, πράγμα που αποτελεί ισχυρό εφόδιο για τον άνθρωπο, και υγιή παιδεία. Η παιδεία και η γνώση κάνουν τον άνθρωπο ελεύθερο, ώριμο, βοηθώντας τον να μην μένει προσκολλημένος σε συγκεκριμένα στεγανά, βοηθώντας τον να κινείται στα όριά του, μαθαίνοντας που φτάνουν αυτά, και να δρα ως κοινωνικός παράγοντας. Ο μαθητής μελετά, γιατί ελπίζει σε ένα καλύτερο μέλλον. Η μόρφωση και η αγωγή μεταδίδεται πρωτίστως μέσα από την προσωπική επικοινωνία και σχέση του διδάσκοντος και διδασκόμενου. Είναι μετάδοση εμπειρίας και έχει προσωπικό χαρακτήρα.

Ακόμη στόχος των παιδιών πρέπει να είναι η ανιδιοτελής προσφορά προς τους άλλους, να προοδεύουν και να χαίρονται μαζί, να επιδεικνύουν αγάπη, που είναι η ουσία του Θεού. Άρα, όταν κανείς γνωρίζει την αγάπη, γνωρίζει και τον Θεό, όταν αγαπά τον άλλον, αγαπά το δημιούργημα του Θεού.

Η κάθε σχολική χρονιά είναι ένα ταξίδι, με πολλές αναμνήσεις, οι οποίες θα αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της όλης προσωπικότητας του κάθε παιδιού. Χρέος των γονέων είναι να δώσουν στα παιδιά το νόημα ότι καπετάνιος αυτού του ταξιδιού πρέπει να είναι ο Χριστός. Είθε ο Πανάγιος Θεός να φωτίζει και να ευλογεί τους διδάσκοντες και διδασκόμενους.

Πηγή: <https://www.pemptousia.gr/>